

- Να θα δεις θα περάσεις υπέροχα.
- Ο πατέρα σου θα σου θυμώσει πολύ!
- Σε λίγο καιρό θα σου περάσει!
- Οι υπολοίποι συγγενείς σου δεν θα θέλουν να σου φιλούν για. Θα σου απογοητεύω όδους.
- Γιατί θα σου απογοητεύσει, επειδή δεν πήγες στα γενέθλια του πατέρα σου;
- Ναι!
- Έλα και θα δεις πόσο δει θα είναι θυμωμένος μαζί σου! Η απόφαση είναι δική σου, έχω θα σε περιμένω! Ατζίο
- Ατζίο

Η Ηλίακίδα έκεφσαν ώρες αμέτρητες από τη για ήθελε να πάει στο σπίτι της Αερούδας από την άλλη δεν ήθελε να χάσει τα 3.601 γενέθλια του πατέρα της θα τον βετοχωρούσε και θα τον θυμωσει πάρα πολύ. Δεν θα την άφηνε να πηχαινει στο δάσος και να παίξει με τα ζώα θα ήταν όλη ημέρα μόνη στο δωμάτιό της. Μετά όμως θηγήθηκε την τελευταία φράση της Αερούδας:

«Έλα και θα δεις πόσο δει θα είναι θυμωμένος μαζί σου! Η απόφαση είναι δική σου, έχω θα σε περιμένω! Ατζίο».

Η Περικκλωμένη από τις εκόψεις της αποποιήθηκε. Μόλις ξύπνησε το πρωί βούτηξε στα χήχρα έφαγε χήχρα το πρωτό της και κίνησε να πάει στο δάσος. Εκεί ήταν ησυχία και μπορούσε να σκεφτεί καλύτερα. Μετά από πολύ ώρα πήρε την απόφασή της θα πήγαινε στο σπίτι της Αερούδας στην πόλη Νύκσα.

Μόλις πήγε ειχιά το βράδυ η Ηλίακίδα ήταν ετοιμή. Έβαψε κρυφά χάρτι να την παραλάβει κάποιος. Όταν έφτασε στην πόλη Νύκσα κατάλαβε ότι ήταν για εκκενή κι άσχημη πόλη. Σε λίγο λεπτά έφτασε στο σπίτι της Αερούδας. Χώπησε τη πόρτα και την αναξε διστακτικά. Μόλις μπήκε μέσα η Αερούδα λέει

- Είναι βίραρη πως θα ερχόσουν!

- Αει θα έχανα κότσι σέσω.

Το φεγγάρι την καθωρόιζε και την πάει στο τραπέζι.

Εκεί στη περσιανή υπέρροχα φαγητά, γλυκά και άλλες ποδάρες διχουδίες. Κατά τη διάρκεια σου φαγητού κλείδωναν όλες οι πόρτες και τα παράθυρα. Η Αεζρόδα λέει στην Ηλιακίδα:

- Έπεσε στην παχίδα μου. Τώρα θα φέρεις εδώ, στη πόλη Νύχτα και θα τη φωτίσεις!

- Όχι αποηλείεσε. Γιατί δεν το εκέφτηκα ότι είναι παχίδα;

Την έδεσαν και την κλείδωσαν στο υπόγειο.

Ο Ήλιος από την άλλη την έβαλε στα δάση της πόλης Λιανάδας δεν έκατε πάρει την έβαλε όλο το θρόνου χωρίς αποσέλεμα. Το πρωί το Φεγγάρι ξυπνάει την Ηλιακίδα και της λέει:

- Σήκω επάνω είναι ώρα να φωτίεις τη πόλη Νύχτα.

- Ποτέ!

- Σήκω είπα!

Η Ηλιακίδα εθώθηκε και φώτισε τη πόλη Νύχτα. Στη πόλη Λιανάδα οι μέρες κινδύουν πολύ χρήσρα σαν δευσερόλεμα. Ένα πρωί ο Ήλιος αποφάσισε να πάει στη πόλη Νύχτα. Όταν έφτασε εκεί είδε το Φεγγάρι να φωτίζει στη μικρή Ηλιακίδα και να της λέει:

- Άνσε φώτισε τη πόλη μας, άνσε χρήσρα.

Ο Ήλιος αντικρίσοντας τη κόρη του φωτίζει:

- Η Ηλιακίδα είναι εδώ μη το κάνεις!

Η Ηλιακίδα χύρισε τον κόκαζε και φώναξε:

- Παιχνά μου έβρι εδώ, το ήξερα ότι θα με έβριτες.

Το Φεγγάρι φώναξε:

- Όχι, όχι δεν μπορείς να την πάρεις είναι δική μου!

- Κάνεις λάθος! Είπε ο Ήλιος.

Την πήρε από το χέρι και χύρισε στη πόλη Λιανάδα. Ο Ήλιος έκατε το παρτι σου άλλη ημέρα κι όλα έχιταν ξανα φυσιολογικά: κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!

“Φως”